

lím, že letos si nadílku zasloužíš a čerti půjdou do pekla s prázdným pytlím.“ Mikuláš sáhl do košíku, vytáhl veliký barevný pytlík a podal ho Jendovi. „Řekneš mi ještě básničku?“ zeptal se. A to byla pro Jendu hračka, protože si jich pamatoval ze školy spoustu.

Pak přišla na řadu Tereзка. K Jendově velké úlevě Mikuláš věděl o tom, kdy zlobila, ale také měl v knize napsáno, že spoustu věcí nedělá schválně, protože je ještě moc malá na to, aby z nich měla rozum. Místo aby řekla básničku, pořád se schovávala za maminku, jen aby se nemusela koukat na čerty. I přesto jí ale Mikuláš podal stejný pytlík s nadílkou, jaký dostal Jenda. Ještě ji pohladil po hlavičce a pak vyšel i s dupajícími čerty ze dveří. Jendovi se trochu zdálo, jako kdyby byli čerti zklamaní, že si nemůžou s sebou odnést žádné děti. Přemýšlel, jestli náhodou nevezmou do pekla Maxe, ale pak si řekl, že by mu to vlastně ani nepřál, protože v pekle by se Max polepšit nemohl, a to by byla škoda.

V pytlících od Mikuláše byla velká spousta nejrůznějších dobrot a dárečků. Jenda s Terezkou dostali pomeranče a mandarinky, bonbóny, lízátko, žvýkačky, perníčky s obrázkem Mikuláše a čerta, barevné pendreky, adventní kalendář, kde je na každý den až

do Vánoc schovaná jedna čokoláda, a dokonce i drobné hračky. Jenda našel ve svém pytlíčku malé závodní autíčko a Terezka zase figurku poníka s modrou hřívou. Také tam ale našli i dvě brambory za dny, kdy se nechovali zrovna nejlépe.

Jenda nevěděl, z čeho se má radovat víc. Jestli z dárků od Mikuláše, nebo z toho, že čerti odešli s prázdnou. Hned si rozbalil zelené lízátko a začal ho lízat. Terezka už mezitím otevřela sáček s barevnými želatinovými bonbóny a cpala si je po hrstech do pusy. Zachutnaly jí, takže byl sáček brzy prázdný. „Ještě, ještě!“ křičela a prohledávala svůj pytlík s nadílkou, jestli tam nejsou schované další bonbóny. Jenda si mezitím svou nadítku uklidil na horní policičku v dětském pokoji a šel vyzkoušet, jak jezdí jeho nový závoďák. Terezka někam zmizela.

Po chvíli přišla do obýváku a hrála si s Jendou s autíčkem a novým poníkem. Jenže netrvalo dlouho a začala si stěžovat, že ji bolí břicho. Chvilku si zkusila lehnout na koberec, ale píchání v břichu bylo pořád horší a horší. Maminka se tvářila ustaraně, hladila Terezku po vláscích a konejšila ji. Jenda si přestal hrát a přemýšlel, čím by mohl Terezku potěšit. Rozběhl se do pokojíku pro její oblíbenou panenku, ale jakmile otevřel dveře, rázem bylo všechno jasné.

